

සිංහලයාගේ උරුම හා විරුම

පුරාණ ඉරානයේ (චීන යුගයේ පර්සියාව) විසූ එක්තරා දියුණු මනුෂ්‍යයෙකුට සිංහලයාගේ උරුමයක් ලෙසටත් ගමන් කොට ඒ ඒ පෙදෙස්වල රාජ්‍ය පිහිටුවා ගත්ත. මොවුන් ආර්යයන් නමින් හඳුන්වනු ලැබූ අතර ඔවුහු කතා කළ භාෂාව ආර්ය කුලකයට ගැනෙන භාෂාවන්ගේ මූලය විය. එක් එක් ප්‍රදේශ වලට විසිර ගිය හෙයින් ද විශාල කාලයක් තිස්සේ විවිධ පරිණාමයන්ට භාජනය වූ හෙයින් ද එක් එක් ප්‍රදේශවල භාවිතා වූ භාෂාවන් විකිණිමට වෙනස් වන්නට විය. එහෙත් මේ සියලු භාෂාවන් තුළ බහුලව භාවිතා වන වචන වල එක්තරා සමානත්වයක් දක්නට ඇත. ඉන් සමහරක් පහත දැක්වේ ද්‍රවිඩ භාෂාව ආර්ය භාෂාවක් නොවන හෙයින් එහි ඇති අසමානතාවය ද මෙහි දැක්වේ. සිංහල භාෂාවේ ඇති වචන යම් ප්‍රමාණයක් ද්‍රවිඩ භාෂාවේ ද ඇති අතර ඒවා භාෂා අතර සම්මිශ්‍රණය වීමක් ලෙස සැලකිය හැක. එහෙත් මෙම ද්‍රවිඩ වචන අනෙකුත් ආර්ය භාෂාවන් තුළ නොතිබීමෙන් පෙනී යන්නේ දෙමළ භාෂාව ආර්ය භාෂාවක් නොවන බවයි.

හෙළදිව යනුවෙන් හැඳින්වූ අතර හෙළයින් සතර වර්ගයක් ජීවත්වූ හෙයින් සිව්හෙළය වශයෙන් හැඳින්විය. සිව්හෙළය සිංහලය විය. භාෂාව හෙළබස නොහොත් සිංහල භාෂාව විය. ලංකාවේ සිටි සතර වර්ගය වූයේ යක්ෂ ,නාග ,රාක්ෂ හා අසුර වංශිකයෝ ය මෙය සතර වර්ගයම හෙළයෝ වූහ. මොවුන් යක්ෂ නයි දෙවියන්ට විරුද්ධ අසුරයෝ (සුර /අසුර) හා රකුසෝ නොව මනුෂ්‍යයෝය. යක්ෂ කොටස් සතුන් දැඩියම් කිරීමෙන් ද අසුර හෙවත් අස්වද්ද දන්නන් ගොවිතැන් කරමින් ද (මොවුන් දේව නම්නුත් හැඳින්වේ) නාග ගෝත්‍රයේ මනුෂ්‍යයෝ වෙළඳ හා වාරි කටයුතු ද යක්ෂ හෙවත් රට රක්ෂණය කරන්නෝ හමුදා කටයුතුවලද යෙදුණහ. ශිෂ්ට සම්පන්නව දිවි ගෙවූ මේ මනුෂ්‍ය කොට්ඨාස හතරට රජකමකෙකුගේ අවශ්‍යතාවය පැන නැගී මේ සඳහා සුදුසුකම් ඇතොත් සහභාගිවන ලෙස රට පුරා අණබෙර යැවීය. විශාල සටන් පරීක්ෂණ හා මනස්කාන්ත අංගම්පොර සංදර්ශනයකින් සමත් වූයේ එවිට අනෙකුත් ආර්ය භාෂාවන් තුළ නොතිබීමෙන් පෙනී යන්නේ දෙමළ භාෂාව ආර්ය භාෂාවක් නොවන බවයි.

අයෙක් නොසිටි අතර මනු රාජවංශය අවසාන විය. ඉන්පසු තාරකා රාජවංශය ,මහබලි රාජවංශය හා රාවණා රාජවංශය විය.

රාවණා රාජවංශය පැවැතියේ අදින් වසර 5000කට පෙර ය. රාවණා රජු දක්ෂ වෛද්‍යවරයෙක් වීණා වාදකයෙක් හා ඉහළම ගණයේ යුද ඉරයෙකි. ඔහුගේ බලපෑම මගින් සිංහලයෙන් වසිට රටවලට ද විහිදී ගියේ ය. රාවණා සඳහා අදත් බාලි දූපත්වල හා බැබිලෝනියාවේ පුද පූජා පවත්වති. පුදුම හතෙන් එකක් වූ බැබිලෝනියාවේ වල්ලෙන උයන රාවණාගේ උපදෙස් මත හැදූ බව එහි සඳහන් කොට ඇත. ගුවන් යානා වලින් පැමිණි සිංහ මිනිසුන් ගැන බැබිලෝනියාවේ මැටි පුවරුවක සඳහන්ව ඇත.රාවණාගේ සංකේතයද සිංහ මුණකි. සිව් හෙළය සිංහලය බවට මෙකල පරිවර්තනය වන්නට ඇත. ප්‍රකාශ නාල හරහා සුරියාලෝකය තවත් තැනකට ගෙන යාම රසදිය ඇතුළු හෙයකුත් සංයෝග මගින් අධික තාපය නිපදවා ඉන් ලබාගත් ජල වාෂ්ප පීඩනය මගින් හැසිරවිය හැකි සුළඟ ආධාරයෙන් ගමන් කරන ගුවන් යානා, රසායනික හා විද්‍යාත්මක අවි මේ යුගයේ පැවති බවට සාක්ෂි ඇත. සිංහලයන් ගේ මේ විශ්මිත දක්ෂකම් නිසා කිසිදු දේශයක් සමූහ ශ්‍රී ලංකාව ආක්‍රමණය කිරීමට පෙළඹුණේ නැත. සීතා සම්බන්ධව ඇතිවූ සටනකින් රාවණා ජීවිතක්ෂයට පත්වූයේ හෙළයෙකුගේ ම පාවා දීම නිසාය. පාවාදීමේ ගතිය විද්‍යාද අද මෙන්ම සිංහලයන් තුළ පැවතීමිණි. විජය රජු ඇතුළු පිරිස ලංකාවට ගොඩ බසින්නේ ආක්‍රමණයකු ලෙස නොව පිටුවහල් කරන ලද තැනැත්තෙකු අනුෂ්‍ර ලෙස පැමිණීමක් ලෙස ය. විදිනවල පෙර මෙන් ප්‍රබල රාජ පරම්පරාවක් රටේ සිටියේ නැත. කුවේණිය හා විජය අතර ඇතිවූ ආදර සම්බන්ධතාවය විදේශිකයෙකුට රටේ රජකම පරිත්‍යාග කිරීම දක්වා දුරදිග ගියේය. විජයට දාව කුවේණිය ලද දරුවන් දෙදෙනා වන ජීවහත්ති හා දිසාල වැඩිවිය පැමිණි පසු කුවේණියක් සමඟ රජමාලිගයෙන් පිටුවහල් කිරීමට විජය කටයුතු කළේය. රටටත් නෂ්ටයින්ටත් කළ හතුරුකම් හේතුවෙන් කුවේණියගේ නෂ්ටයෝ ඇය මරා දැමූ අතර ජීවහත්ති හා දිසාල කඳුකරයට පැන ගියෝය. ඉන්පසු දකුණු ඉන්දියාවේ පඬුරට රජුගේ දියණිය ලංකාවට ගෙන්වා ඇය විවාහ කර ගත් විජය ක්‍රිස්තු පූර්ව 543 සිට 505 දක්වා ලංකාවේ රජකළේය. එම විවාහයෙන් විජයට දරුවන් ලැබුණේ නැත. ඉන්දියාවේ සිංහ පෙළපත ලංකාවේ නැත. ඉන්දියාවේ සිංහ පෙළපත ලංකාවේ සොහොයුරු වන සුමිත්ත ගේ පුතා පණ්ඩුවාස දේව කුමාරයාය. ඔහු විවාහ වූයේ බුදුන් වහන්සේගේ බාප්පා කෙනෙකු වූ අම්බෝදන රජුගේ පුතුගේ දියණිය සමඟිනි. ඇය හද්දකච්චායනා නම් වූ අතර පඬුවස්දේවී කුමාරයා සමඟ විවාහ වූ පසු ඇය පුතුන් දස දෙනෙකුත් විකොලොස් වෙතිනා ලෙස දියණියකුත් පුසුත කළාය. චිත්‍රා නම් වූ ඇය ලබන පිරිමි දරුවා තම මාමාවරුන් සාතනය කොට රටේ රජකම ලබා ගන්නා බව ප්‍රකාශ කිරීම නිසා ඇය ගැබ් ගැනීමෙන් වළක්වනු පිණිස කණුවක් මත සැදූ කාමරයක සිරකර වනු සිර කරනු ලැබීය. එම එක් රැම් ගෙය මුර කරනු පිණිස කාලවේල හා චිත්‍රාප නම් යක්ෂ ගෝත්‍රික නායකයින් දෙපළක් පත් කළ බවත් ඉතිහාසයේ සඳහන්ය. චිත්‍රා කුමරියගේ මස්සිනා වන දිසාමිණී යන

අය ඉතා රහසිගතව චිත්‍රා කුමරිය සමඟ හාදකම් පවත්වා ඇය ගැබ් ගත් අතර ඇය ලැබූ කුමරු මාලිගයෙන් පිටමං කොට හැඳී වැඩී මාමාවරු සියලු දෙන මරා දමා පණ්ඩුකාභය නමින් ලංකාවේ රජ විය. ජනප්‍රවාදයේ එන තවත් කරුණක් නම් ඇය ගැබ් ගත්තේ ඇගේ මුරට සිටි චිත්‍රාප නම් යක්ෂ ගෝත්‍රික නායකයා අතින් බවත් ඒ හේතුව නිසා ඔහු මරණයට පත්කළ අතර රහසේ පිටමං කළ පණ්ඩුකාභය කුමාරයා එතැන් පටන් හැඳී වැඩී ලංකාවේ රාජ්‍යත්වයට පත් වූයේ සම්පූර්ණයෙන්ම යක්ෂ ගෝත්‍රිකයෙක් ගේ උදව්වෙන් බවත්ය. ප්‍රවාදයට අනුව පණ්ඩුකාභය රජුගේ සිට ඉන්දියානු සිංහල පරම්පරාව අවසන් වූ බවත් යළිත් රට පාලනය හෙළයින් අතට පත් වුණු බවත් අවබෝධකර ගත හැකිය. පසුව බුදුදහම සමඟ ජීවත් වන්නට පුරුදු හෙළයාගේ අදත් දක්නට ලැබෙන ගුණාංග රාශියකි. එනම් කලබල නොවීම, ලද දෙයින් සතුටු වීම, අනෙක් අය කරන ලද වරදක් ඉතා ඉක්මනින් අමතක කර දැමීම. කරන ලද හොඳක් සදා කාලයටම මතක තබා ගැනීම හා ඊට හැකි පමණින් කෘතගුණ සැලකීම. සිංහලයාට ඕනෑම දෙයක් සතියට වඩා මතක තිබීමක නෂ්ටයන්ගේ අපහාසයට ලක් වන්නේ ඉහත සඳහන් යහපත් ගුණාංග නිසාය. පරසතුරු ආක්‍රමණ සිංහල ජාතිය යටත් කොට විටින් විට රට අල්ලා ගත්තද, සියල්ලක්ම සිදු වී ඇත්තේ රාජ්‍යපාලනය දුර්වල වූ අවස්ථා වලදීය. එහෙත් හැවත ශක්තිමත් නායකයෙක් පහල වී සතුරන් මෙල්ල කළ අවස්ථා විමටය. විර්තමානයේ වුවද අපට මේ සඳහා උදාහරණ ඇත. විජය ලංකාවට පැමිණෙන විට හමුවූ කුවේණිය හා අදහස් ක්‍රමවත් කරගැනීමට ඇයට කිසි බාධාවක් නොවූයේ ඒ අවස්ථාවේ හෙළයින් භාවිතා කළේ ආර්ය භාෂාවක් හෙයිනි. එබැවින් ඒ යුගයේ ලංකාවේ සිටියේ දෙමළ උදවිය යැයි සමහර පඬුවරු ගෙනෙන තර්කය බිඳී යන්නේ ය. අවුරුදු විසි හය දහසකට එන සිට පැවත එන සිංහල ජාතිය වඳකර දැමීමට යමෙක් කල්පනා කරන්නේ ද එයම ඔවුන්ගේ අනාගතය බව සිතියට ගත යුතුය. පාලනය දුර්වල වකවානුවල කෙනෙකුට විසේ සිතුවද ඒ සමගම ප්‍රබල නායකයකු පැමිණ සිංහලයින් ආරක්ෂා කරන බව කවුරු කවුරුන් දැන ගත්තොත් හොඳය. අන්තිම සිංහලයාගෙන් පාවහන් යුගලයක් සාදා පළඳින සටන අත් නොහරිමු යි කියා විශාල විදේශ ආධාර ලබා ගෙන සටනට ආ අය නන්දිකඩාල් කලපුවේ නිර්වස්තුව සැඟවී සිටියදී හෙළයින්ගේ වෙඩි පහරන් මියගියේය. බුදුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද කිසිම කරුණක් බොරු වී නැත. නවීන විද්‍යාත්මක සොයා ගැනීම් තුළින් බුදු දහම තව තවත් ඔපවත් වන්නේ යැයි ආතර් සී ක්ලාක් මහතා තම ගැඹුරු මුහුදු නමැති කෘතියෙන් පැහැදිලි කළේ එහි ඇති සත්‍ය බව මැනවින් අවබෝධ කරගෙන යයි. වසර පන්දහසක් එනම් තවත් වසර 2500ක් බුදුදහම ඉදිරියට මනුෂ්‍ය භාවිතයේ පවතින්නේ යැයිද එය රැක ගන්නේ ලංකාදීපයේ හෙළයින් විසින් බවද උන් වහන්සේ දේශනා කොට ඇත. මින් ගමිය වන්නේ හෙළයින්ම තව අවුරුදු 2500කටත් එනා හෙළයින් ජීවත්වන බවයි. ආර්ය භාෂාවන්ගෙන් හා ආර්ය ගුණාංග යන්ගෙන් පොහොසත් මහා සම්මත මනු රජ පරපුරේ සිට අනාදිමත් කාලයක් තිස්සේ මෙම දිවයිනේ ජීවත් වන හෙළයකු වීම අපට ආධිමිඳරයක් නොවේද?

සිංහල	හින්දි	බෙංගාලි	ශ්‍රීක්	ලතින්	ඉංග්‍රීසි	දෙමළ
මව	මාතා	මා	මහිල	මාතර්	මදර්	තායි
පියා	පිතා	පිතා	පහිල	පාතර්	පාතර්	තගප්පන්
නම	නාමි	නාම	ඔනෝමා	නෝමන්	නේමි	පෙයර්
දොර	ද්වාර	දාරපා	තුර	ගෝරස්	ඩෝර්	කදවු
නව	නවින්	නවුන	නවුස්	නොවුස්	නිව්	පුදුස්සු
බැසයා	භායි	භායි	ග්‍රාතර්	ගාතර්	බුදර්	සහෝදරම්
මිශ්‍ර	මිශ්‍රන්	මිශ්‍ර	මිස්ගෝ	මිස්ගෝ	මික්ස්	කලක්කු
හෝරා	හෝරා	හෝරා	හෝරා	හෝරා	හවර්	මහි
දෙක	දෝ	දුයි	ද්දෝ	දුම්	දු	ඉරන්ඩු
තුන	තීර්	තින	ත්‍රියා	ට්‍රිස්	ත්‍රී	මුන්රු
හත	ඡප්ත්	ඡාත	චප්ථා	පේචම්	සෙවන්	ච්ල
අට	ආට	අෂ්ඨ	ඔක්ථා	චක්චෝ	චයිට්	ච්ට්ටු

ලංකාවේ රාජ පරම්පරාව මහාවංශ කතුවරයා වන මහනාම හිමියන් ආරම්භ කොට ඇත්තේ විජය රජතුමාගෙන් වුවද විජය ලංකාවට ගොඩබසින විට ලංකාවේ ශිෂ්ට සම්පන්න ජන සමූහයක් විසූ බවට කුවේණියගේ සඵලිලි නිර්මාණය හරහා ද විජය ගොඩබට මහානිත්ති වැනි මරාගත් වලින් ද විජයගේ පිරිවර 700 ම සැතකින් අත්අඩංගුවට ගෙන සිර කර තැබීමට කුවේණියට තිබූ හමුදා ශක්තිය ද සාක්ෂි දරන්නේය.මෙහි ඇති අනාගත සම්පන්න බව නම් වචකට ලංකා රාජ්‍යයක් වූ කුවේණිය යකින්නක් ලෙස හංවඩු ගසා ඇය මන්තර බලයෙන් විජයගේ පිරිවර අතුරුදහන් කළේ යැයි ඉතිහාස ග්‍රන්ථවල පෙන්වා දීමය . සිංහල ජාතිය සිංහලයෙකුගෙන් ඇති නොවූ අතර ජීව විද්‍යාත්මකව ද එය කිසිසේත් සිදුවිය නොහැක. ජාතිය වෙනුවෙන් තවමත් ඉදිරියට ගෙනයන මෙම මිත්‍රත්වයට තින තැබිය යුතුමය. මේවා හරියට බ්‍රාහ්මණ වංශිකයෝ මහා බඩාගේ මුඩයෙන් ආවා යැයි කියන්නා සේද මුල්ම මනුෂ්‍යයන් වන "ආදම්" මැටි පිඩකින් ද "ච්ච" ආදම්ගේ ඉල ඇටයකින් තැනුවා යැයි කියන මිත්‍ර කතන්දර මෙහි සිංහල ජාතිය බිහිවූයේ ලංකාවේ අවුරුදු 26,000කට පෙර තිබූ මහා සම්මත රාජධානියෙනි. එකල ලංකාව

මහා සම්මත මනු නමින් අභිෂේක ලැබීය. සිව්හෙළයේ හෙවත් සිංහලයේ ආරම්භය වනැතයි මෙය සිදුවූ ප්‍රදේශය මනු ආ අරම නමින් ප්‍රසිද්ධ වූ අතර කල් ගතවෙත්ම එය මන්තරම විය. මුල්ම රාජධානිය වූයේ ද මන්තරමයි. සිංහලයේ මහාසම්මත භූමිපුත්‍ර පක්ෂයේ නායක හරිශ්චන්ද්‍ර විජේතුංග මහතාගේ මතයට හා යම් ඉතිහාස පෙන්නවා දීමේ වලට අනුව සිව් හෙළයේ විවිධ ප්‍රදේශ පාලනය කළ ප්‍රාදේශීය නායකයින් වන ගාමණී වරුන්ගේ වැඩි ජන්දයෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව මහා සම්මත රජු පත් කළ බව පෙන්වා දෙයි. මහාසම්මත පෙළපතෙහි රජවරුන් 28 දෙනෙකුගේ නම් සඳහන්ව ඇත. මහාසම්මත මනු,රෝප, වරරෝප, කලනාණ, වරකලනාණ,උපෝසට්, මහමන් දාතු, වරමන්දාතු, වේනිය, වේනියගේ පළමු, දෙවන, තෙවන, සිව්වන, හා පස් වන පුතු මහ මුවලින්ද, මුවලින්ද , පළමුවන හා දෙවන සාගර, හරත, රැව්, සුරැව් පතාප, මහා පතාප, පහද ,සුදස්සී ,නෙරෂප ,මහා නෙරෂප, සහ අසිරමත් යනුවෙන් මේ සියලු දෙනාම පුත්‍ර පෙළපතින් පැවත ආ අය වූහ. මහා මන්දාතු රජු වකුවරින් රජෙක් වූ අතර ඔහු යටතේ දකුණු ඉන්දියාව ද පැවති බව ඉන්දියානු ඉතිහාසය සාක්ෂි දරයි. අසිරමත් රජුගෙන් පසුව රජකමට ඔහුගේ පවුලේ